ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ ЕЛЕКТРОКАРДІОГРАМИ У ЩУРІВ З РІЗНОЮ СТІЙКІСТЮ ДО ГІПОКСІЇ ПРИ РОЗВИТКУ АДРЕНАЛІНОВОЇ МІОКАРДІОДИСТРОФІЇ

©О. В. Денефіль

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України»

Метою роботи було визначити вплив адреналіну зміни показників електрокардіограми у щурів-самців з високою і низькою стійкістю до гіпоксії (ВГ і НГ).

Електрокардіограми (ЕКГ) реєстрували за допомогою приладу ЭКІТ-04 у щурів масою 165–205 г з різною стійкістю до гіпоксії місяців (38 ВГ і 42 НГ) у контролі, через 1 і 24 год після введення адреналіну гідрохлориду (з розрахунку 1 мг/кг маси).

У контролі у ВГ і НГ показники ЕКГ достовірно не відрізнялися. Через 1 год після введення адреналіну в 40 % ВГ відмічено зміщення сегменту ST відносно ізолінії, зменшувалася амплітуда зубця Т на 35 %. У НГ зміщення сегменту ST відносно ізолінії було у 57,25 % щурів, зменшення амплітуди зубця Т – на 34 %. Показники ЕКГ у ВГ і НГ достовірно не відрізнялися. Через 24 год після введення адреналіну в 10 % ВГ відмічено зміщення сегменту ST вище ізолінії, зросла тривалість інтервалу Q-T (на 18 % порівняно з контролем і на 17 % порівняно з попереднім терміном дослідження), зменшилася амплітуда зубця Т на 42 % порівняно з контролем, зріс на 17 % систолічний показник порівняно з контролем і на 21 % порівняно з попереднім терміном дослідження. У НГ зміщення сегменту ST відносно ізолінії було у 57,25 % щурів, зросла тривалість інтервалу Q-T на 18 % порівняно з контролем, зменшилася амплітуда зубця Т на 52 % порівняно з контролем, зріс на 19 % систолічний показник порівняно з контролем і на 12 % порівняно з попереднім терміном дослідження. Показники ЕКГ у ВГ і НГ у цей термін дослідження достовірно не відрізнялися.

Таким чином, під впливом адреналіну більші зміни показників ЕКГ виникають у НГ.